



Evin Bilinçdışı

Sayı: 15

Yazar: Alberto Eiguer

Bağlam Yayınları

Çeviren: Perge Akgün

Çoğu zaman kendimizi en güvende hissettiğimiz limanlardan biridir evimiz. Anne karnının sıcaklığı ile bizi sarmalayan; üzüntümüzü, öfkemizi, sevincimizi doyasıya yaşadığımız yerdir. Bazen de içerisinde huzurla yaşamamanın mümkün olmadığı bizi dışarı iten bir alandır.

Nedir bizi huzursuz eden ya da bize huzur veren? Gerçekte ev neyin temsilidir? Eşyaların seçimi, oda içindeki yerleri, evdeki renkler, açılmayan pencereler, kapılar, yerinden oynamayan kanepeler ne anlatır? Kutuların içerisine yerleştirilen nesnelere günyüzüne çıkmayı bekleyen aile sınırlarının korunduğu alanlar mıdır? Tavan arası hem geçmişin saklandığı bir yeri hem de gelecek hayallerini temsil ederken kiler/mahzen günyüzüne çıkmasını istemediğimiz anıların hapsoldüğü bir yer midir? Tüm bu soruların yanıtlarını ve bilinçdışımızın eve nasıl yansıdığını etkileyici bir şekilde anlatıyor Fransız Psikiyatrist, Psikanalist Alberto Eiguer. İlk okunduğunda anlaşılması zor gibi görünse de satır aralarında vurgulanan bilinçdışının izleri, sizi içsel bir yolculuğa çıkarıyor.

Arka kapaktan;

Ev bizi kapsayabilmek için sağlam olmalıdır, yani kendimizi rahat hissetmemizi sağlayan bir alanın sınırlarını çizmek yoluyla bize güven verebilmek için “sert”, “yalıtkan ve dışarı kapalı” olmalıdır. Ama dış dünyadan koparmadan, uygun bir şekilde etkinliklerimizi geliştirmemize olanak tanımak için aynı zamanda “esnek” ve “açık” olmalıdır. Evin de bedenimiz kadar bize yararlı ve doyum kaynağı olmasını bekleriz. Bunun sonucunda habitat üzerinde bedenimizin “resmini” az çok yeniden üretiriz; beden hatlarımızı ve fizyolojisinin çizgilerini orada yaratırız.